9 april 1959 Nr 444 9e jaar - 20 blz. WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Mickey magazine

MICKEY'S BRIEVENBUS

Jean-Marie OEYEN (11 jaar), wonende Wilgenstraat 10, te Hasselt, zou graag sigarenbandjes ruilen, liefst met een jongen uit een verre streek. Andere jongens zijn natuurlijk ook welkom.

Commandeur Monique VAN AUTREVE zou graag met een meisje of een jongen corresponderen betreffende het ruilen van sigarenbandjes en punten. Monique woont Binnenweg 159, te Ledeberg-Gent.

Onze vriend Roland DEMEESTER heeft postzegels van alle landen die hij graag zou ruilen. Liefhebbers dienen zich te wenden tot volgend adres : Koerspleindreef 19, Kapellen.

Johnny DE KEERSMAECKER bezit postzegels van alle landen die hij graag tegen punten zou ruilen. Doe een aanbod op volgend adres : Mechelse steenweg 33, te Edegem.

Voor de leden

Door storting op de postrekening 7539.34 t.n.v. Mickey-Magazine, Brussel, of door toezending van het bedrag in postzegels van 2 fr, kun je het insigne, de wimpel en het postpapier bestellen.

INSIGNE : 15 frank.
WIMPEL : 20 frank.
POSTPAPIER :
Kaft : 7,50 frank
Doos : 25 frank

Filatelistische kring

Te Vorst werd, in de « Cour Royale », Sint-Dionysiusplein 3, Brussel 19 (Vorst), een filatelistische kring opgericht.

Zegels worden aldaar op woensdagavond, tussen 20 en 22 uur, en op zondag voormiddag, van 9 tot 12 u. 30, geruild.

Deze kring heeft tot doel het verzamelen van postzegels te Vorst te vulgariseren. Al onze lezertjes zijn er dus van harte welkom.

Mickey's ALBUM

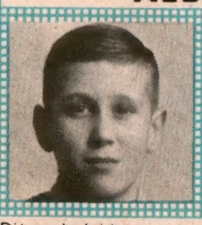

Dit is de leider van het clubje 205, Leopold GACOMS, Ridderstraat 3, te Zoutleeuw.

Ziehier nog een flink lid van de Mickey-Club, Robert MEERTS, uit Sint-Idesbald.

Deze twee lieve zusjes zijn ook lid van de Mickey-Club, het zijn Danniele en Patricia GIRAUD, uit Mechelen.

MICKEY MAGAZINE — Het blad voor grote en kleine kinderen.

UITGAVEN PONT-LEVIS, N. V.

De briefwisseling en de betalingen moeten aan MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel (P.C.R. nr. 7539.34) worden geadresseerd.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,50 - 6 m. : fl. 10,50 - 1 jaar : fl. 20,-

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m. (13 n^rs)	6 m. (26 n^rs)	1 jaar (52 n^rs)
België ...... fr.	75,—	145,—	280,—
Belg. Kongo en buitenland ..	80,—	150,—	290,—
Per luchtpost .	idem vermeerderd met de geldende port.		

Verantwoordelijke uitgever : H. François PRETE, Gedelegeerde van de Raad van Beheer, Hopstraat 47, Brussel.

© 1959 - WALT DISNEY PRODUCTIONS WORLD RIGHTS RESERVED

Mickey roept op...

Hallo, hallo, beste meisjes en jongens,

***M**EERMAALS ontvang ik van jullie tekeningen, gedichtjes of kleine vertelseltjes. In alle eerlijkheid mag ik gerust zeggen dat deze inzendingen mij heel veel genoegen doen. Jullie gewrochten interesseren mij meer dan ik kan zeggen.*

Bij gebrek aan plaats, is het mij, helaas, niet altijd mogelijk ze te publiceren. Nochtans werden reeds enkele werkjes van lezertjes opgenomen. Deze keer sta ik de aan mijn wekelijkse oproep voorbehouden ruimte af : het is inderdaad noodzakelijk 'n paar woordjes uitleg te geven bij het bekroonde werk.

André Libioulle, Brusselse steenweg 169, te Sint-Pieters-Leeuw, heeft ons inderdaad een charmant, geestig en interessant verhaaltje opgestuurd.

Helaas! deze keer opnieuw is het verhaaltje te lang om helemaal te worden afgedrukt. Ik kan echter niet de verleiding weerstaan het slot ervan over te nemen. Het verhaal handelt over een sympathieke en schrandere rasechte Cocker-Spaniël, Mick genaamd, wiens meester besloot zonder hem op jacht te togen. Doch, Mick is vastbesloten, het koste wat het wil, zijn meester te vergezellen.

« Mick — schrijft André — zette zich op zijn achterste en bekeek zijn meester met een droevige blik. Dit tafereeltje ontroerde zijn baas zozeer, dat deze besloot het dier naar het bos mee te nemen.

» Het zachte geronk van de motor maakte Mick doezelig, en zijn kop op zijn poten rustend, liet hij zijn gedachte vrije loop. « Ik ben een geboren toneelspeler, dacht hij. Mijn meester is er aardig ingelopen. Dat is natuurlijk zijn zaak. » Doch, hoe kon die arme duivel nu ook weten dat de Cocker-Spaniëls vaak droefheid voorwenden om hun spot te verbergen, of nog om hun zin te krijgen?

» Wat dat betreft, was Mick's opzet gelukt. »

Wat denken jullie ervan? Wat mij betreft, dit slot is naar mijn hart. In de eerste plaats omdat het onverwacht is, zoals het een goed verhaaltje past. Vervolgens, omdat ik mocht vernemen dat de Cocker-Spaniëls ondanks hun melancholisch voorkomen, guitige honden zijn. Ten slotte, omdat het mij steeds verheugt wanneer 'n dier een mens in de luren legt, dit omdat de koning der schepping vaak te hovaardig is; een dikwijls niet verantwoorde hovaardij.

Mickey

EVEN LACHEN...

Wimpie heeft een trein gekregen. Hij pakt voorzichtig alles uit : de lokomotief, de wagons, de rails... Maar nog blijft hij in de doos zoeken.

— Wat zoek je toch? vraagt papa. Je hebt alles.

— En de ongelukken?

★

PIETJE : Vader,wonen er te Blankenberge menseneters?

VADER : Welnee, jongen; hoe kom je daarbij?

PIETJE : Het staat in mijn leerboek : « De bevolking leeft er van de badgasten ».

★

— Je komt me dus vast woensdag bezoeken, niet?

— Goed, maar als 't nu zou regenen?

— Wel, kom dan maar dinsdag!

EEN PRESTATIE

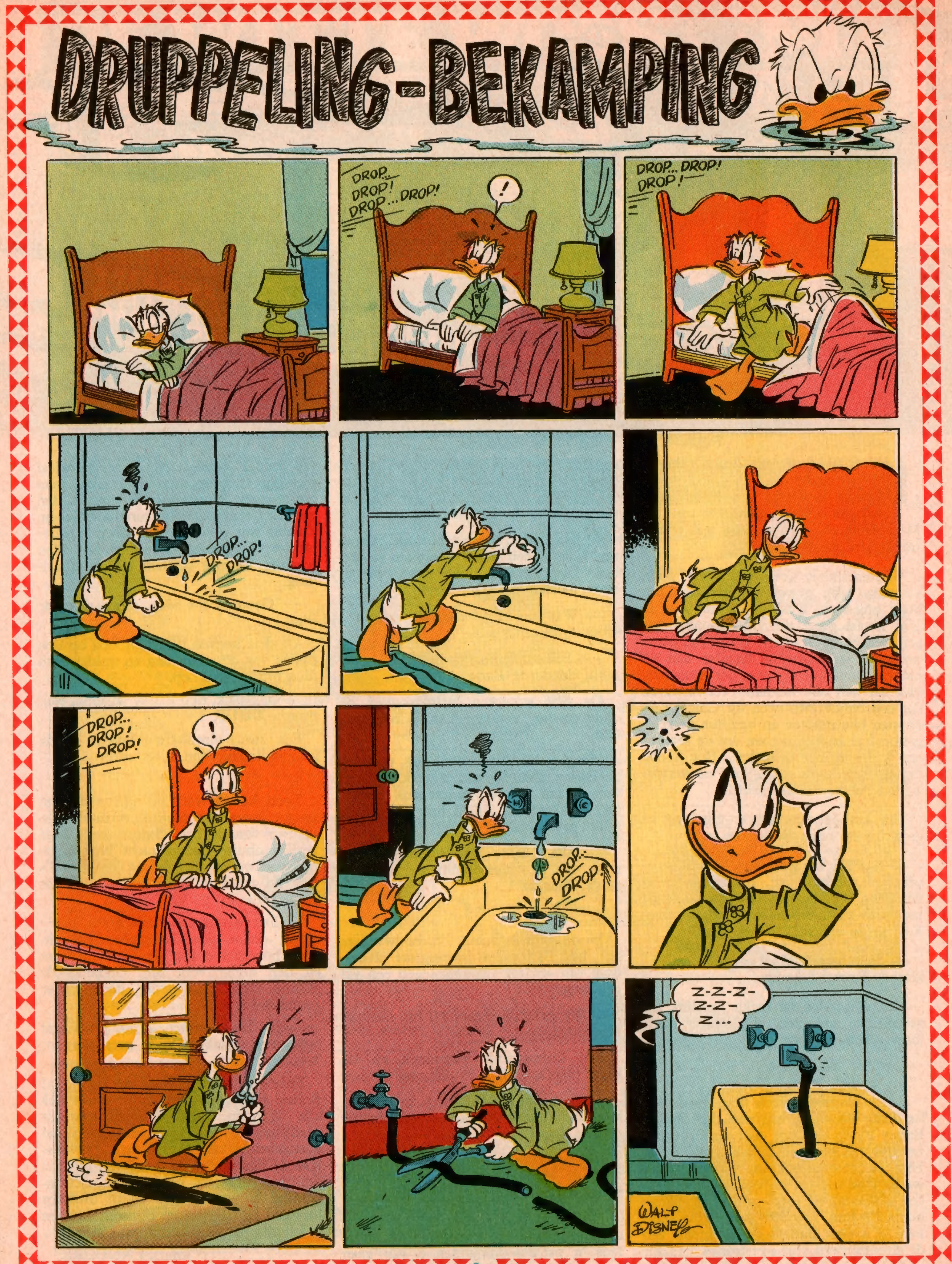

JIM CORAL, Purple Beach's sheriff, zat in de nesten.

Purple Beach is een klein stadje gelegen op de boorden van het Michiganmeer, en nog nooit was er iets merkwaardigs gebeurd.

Waarschijnlijk zou deze rust nooit verstoord zijn geworden, had één der hoge omes uit Washington het niet in zijn hoofd gezet dit vredige oord met een bezoek te vereren. Deze voorname bezoeker was niemand minder dan senator Croomy, de boeman der gangsters. Het zal dan ook niemand verwonderen dat een bende rabauwen uit Chicago de koppen bijeenstaken en besloten de gelegenheid te baat te nemen om de senator een kopje kleiner te maken. Hoe 't ook zij, de smerissen roken lont en verwittigden Purple Beach's sheriff.

Jim krabde eens achter zijn oor en ging bij de oude Barley te rade.

— Ja, zei de grijsaard, één scherpschutter zou volstaan, nu zij gedrieën zijn mag logischerwijs worden aangenomen dat zij allesbehalve goed schieten. Ken je de namen van het trio ?

— Een zekere MacLean, Bud Conklin et Rocky Smooth...

— O.K., ik los dat zaakje op, Jim. De gebeurlijke onkosten zijn echter voor jouw rekening, hoor !

* * *

Chick Rogers' saloon was de drukst bezochte instelling van gans het stadje. Barley moest dan ook niet lang zoeken; het trio was er duchtig aan 't boemelen. Hun vertrouwen winnen was niet lang werk. Hoe hadden zij ook kunnen denken dat zulk 'n oud, guitig dronkenmannetje hun 'n lelijke poets ging bakken ? Zodra Barley de drempel van de drankslijterij had overtreden had hij namelijk een hele metamorphose ondergaan. Na enkele glaasjes whisky verklapten zij hem dan ook de reden van hun aanwezigheid in Purple Beach.

— Hm, deed Barley bezorgd, Croomy ! dat is een harde nooit om te kraken. Daar zullen jullie nog eventjes voor moeten oefenen, boys.

— Wat bedoel je daarmee, ouwe ? vroeg McLean.

— Schietoefeningen houden, melkmuil, donderde Barley.

De drie schurken lachten alsof de oude cowboy een goede mop had verteld.

Morgen, bij klaarlichten dag, vervolgde Barley, gaan we aan 't werk. Ik weet waar ik aan 'n foto van dat stuk senator kan geraken; wij zullen haar als schietschijf gebruiken.

— Aha ! lalde Smooth, daaruit bestaan dus je schietoefeningen... niet zo slecht bedacht !

* * *

In de prairie achter 'n bouwvallige hut, had Barley een levensgrote afbeelding van senator Croomy tegen een vat geplaatst.

— Jij eerst, McLean, zei hij, richt in zijn linkeroog ! !

Een losbranding weerklonk en de kogel plantte zich in 't dak van de hut.

— Te hoog, spotte Barley, lager mikken Old Fellow. Nu jij Smooth, in het rechter oog !

Het lood joeg ongeveer tien yard vóór de afbeelding een stofwolk omhoog. Barley smaalde :

—Ik zou Bud kunnen verzoeken op de neus te schieten, maar waarom nodeloos 'n patroon verspillen ? Wij gaan van tactiek veranderen. Vergeet vooral niet dat Croomy met 'n revolver weet om te gaan. Schieten jullie er naast, dan geef ik geen rode duit om jullie leven. Ziehier wat jullie moeten doen : nader tot op tien passen en schiet dan allen tegelijk. Vooruit oefenen op de afbeelding.

— Geen slecht idee, ouwe, bromde Bud.

De drie hoeven plaatsten zich op tien passen van de afbeelding en stelden zich in schiethouding op.

— Opgepast, riep Barley wijkend, één, twee... VUUR !

Een zware ontploffing volgde op de losbrandingen, dan niets meer...

* * *

Toen Barley weer bij zijn positieven kwam, waren de deerlijk verminkte lichamen van de drie doders reeds naar het lijkenhuisje overgebracht. Nog enigszins verdwaasd keek hij in Jim Coral's bezorgd gelaat. Met een pijnlijke grimas zuchtte Barley :

— Dat wordt een duur geval Jim : vijftig dollar voor 't vaatje buskruit, twee honderd dollar bij Chick Rogers en tien dollar voor mij. Ondanks de afstand, werd ik aardig door elkaar geschud !

— Jij ouwe stroper, lachte Jim Coral opgelucht, maak je maar geen zorgen; 't komt in orde...

Enkele dagen later vertelde Jim Coral Barley hoe het gerechtelijk onderzoek was verlopen : « Die hoge omes uit Madison hebben mijn proces-verbaal goedgekeurd, zei hij voldaan. Ik verklaarde daarin dat de dood van de drie schurken aan hun eigen onvoorzichtigheid te wijten is, daar zij in dronken toestand op een vaatje buskruit hebben geschoten. De zaak werd geklasseerd ! »

John FLANDERS.

DE WITTE WOESTENIJ

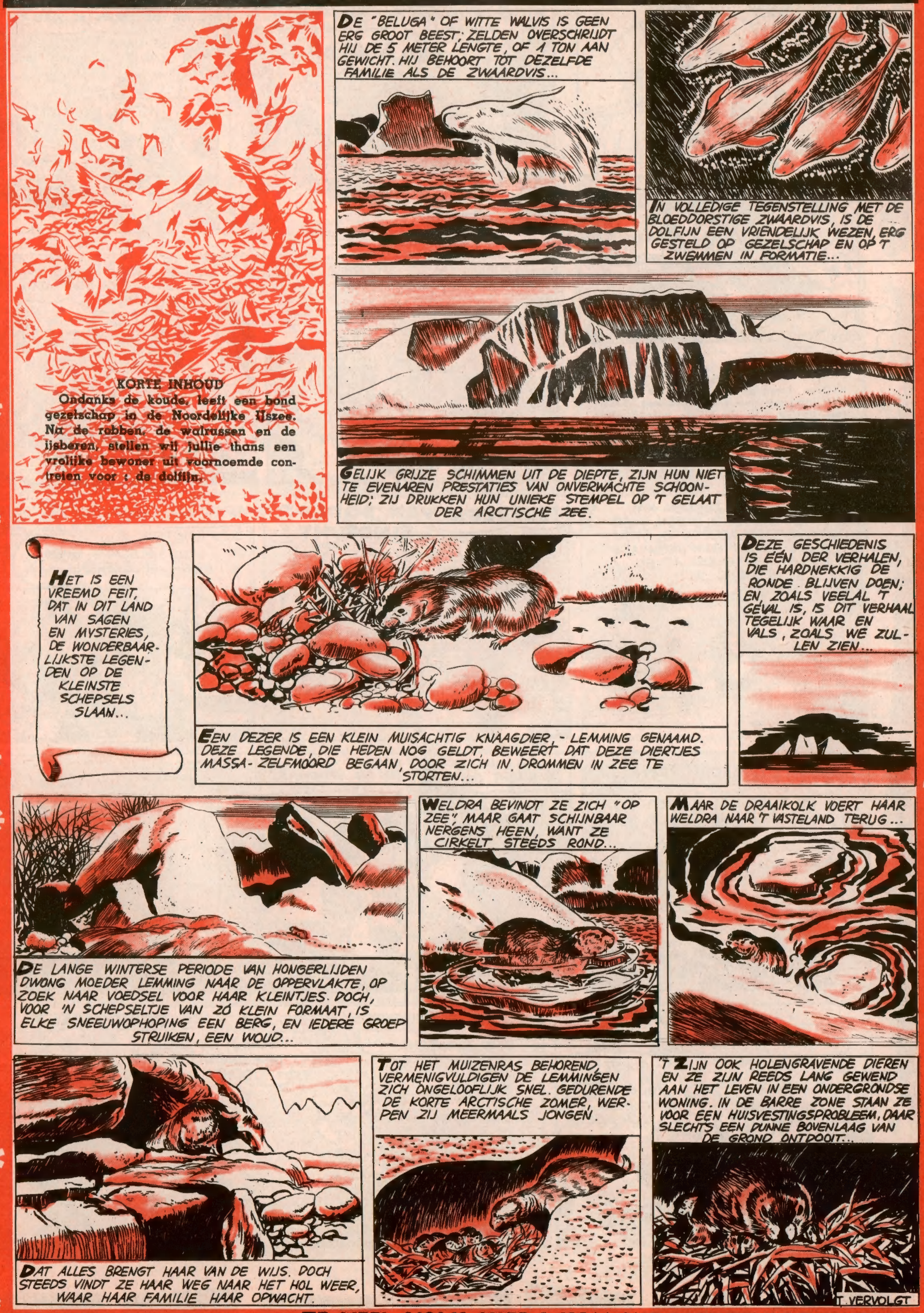

VOLGENDE DONDERDAG : **TE VEEL VOLK HIER ! KOM WE LICHTEN DE HIELEN !**

DE ONTHUTSTE SPOORWEGMAGNAAT

KORTE INHOUD

Oom Jèremias exploiteert te Bumluk een intertijd florerende spoorweg. Sedert het sluiten van de lokale mijnuitbating werkt de spoorweg echter met verlies. De ouwe vrek stuurt Donald en de neefjes naar Bumluk om de spoorweg te liquideren.

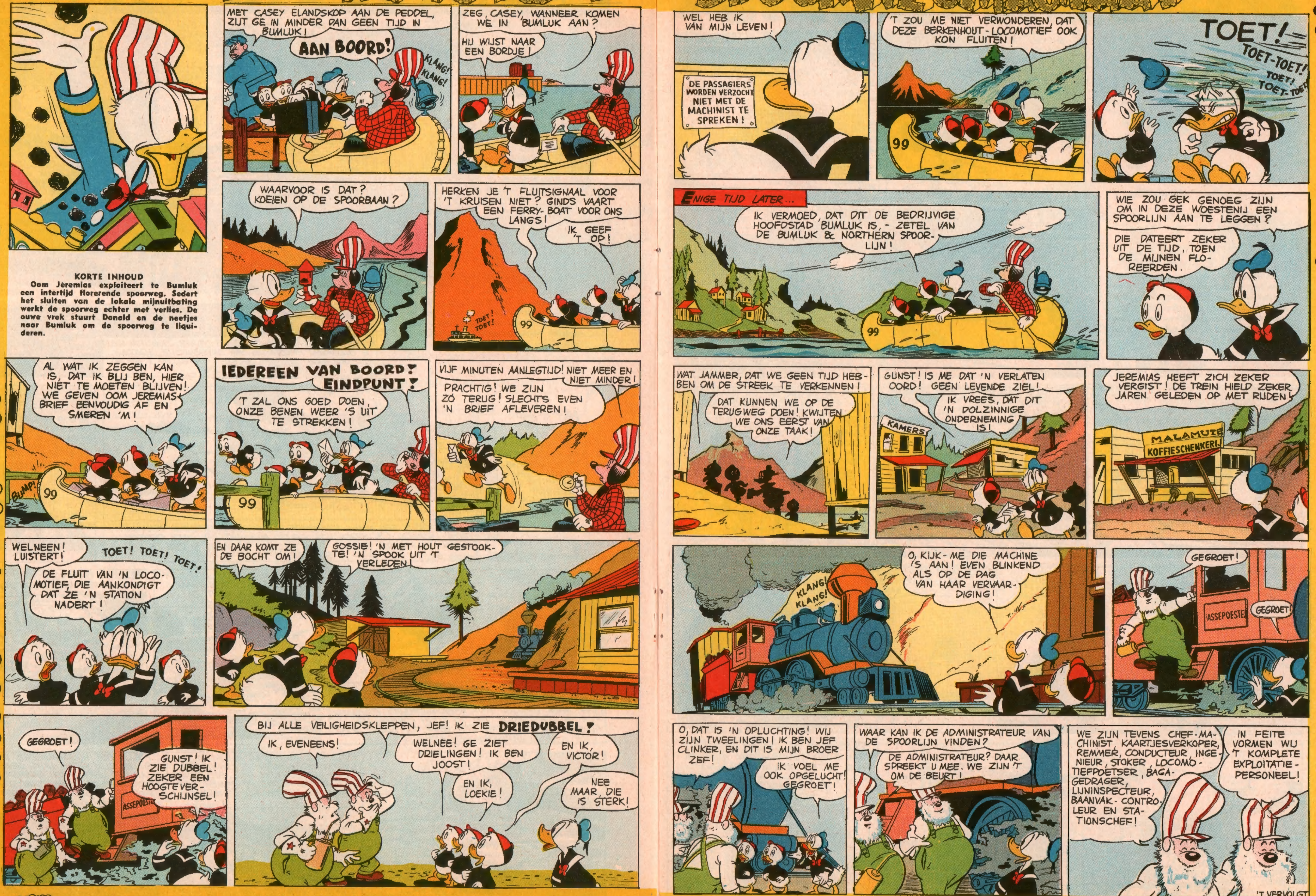

VOLGENDE DONDERDAG: **DE GEBROEDERS JEF EN ZEF**

DE BLIKSEMSTRAAL-MACHINE

KORTE INHOUD

Zwarte Pier en zijn handlanger « kraken » kluizen en banken door middel van een bliksemstraalmachine. Minnie werd door de schurken gevangen genomen, doch Mickey komt haar te hulp. Kwestie is, hoe geraken zij uit het rovershol ?

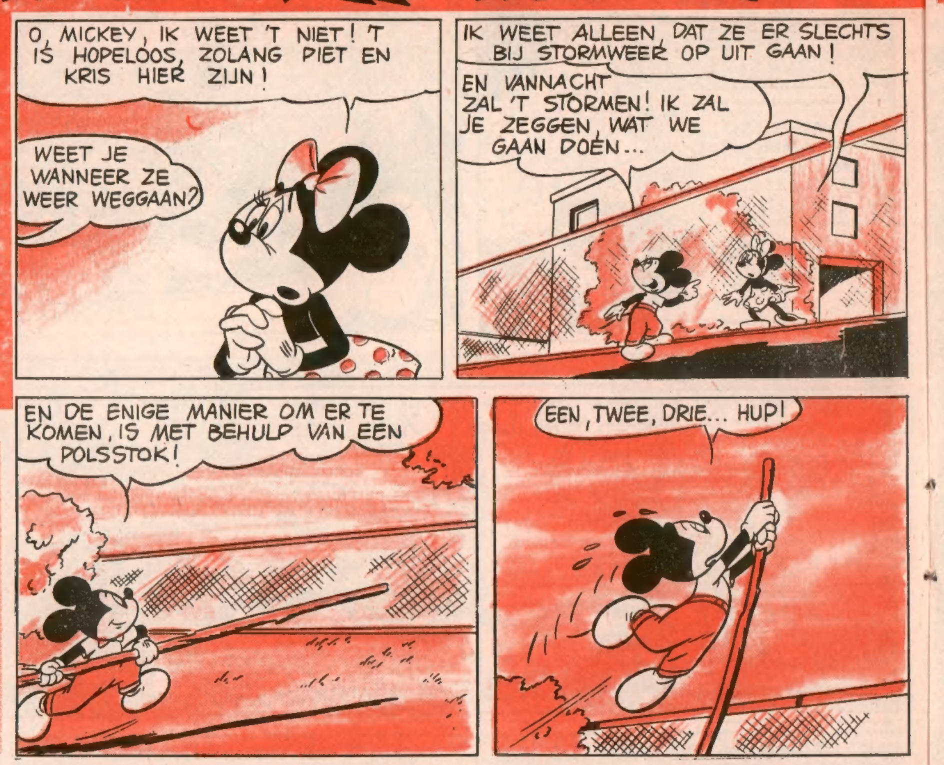

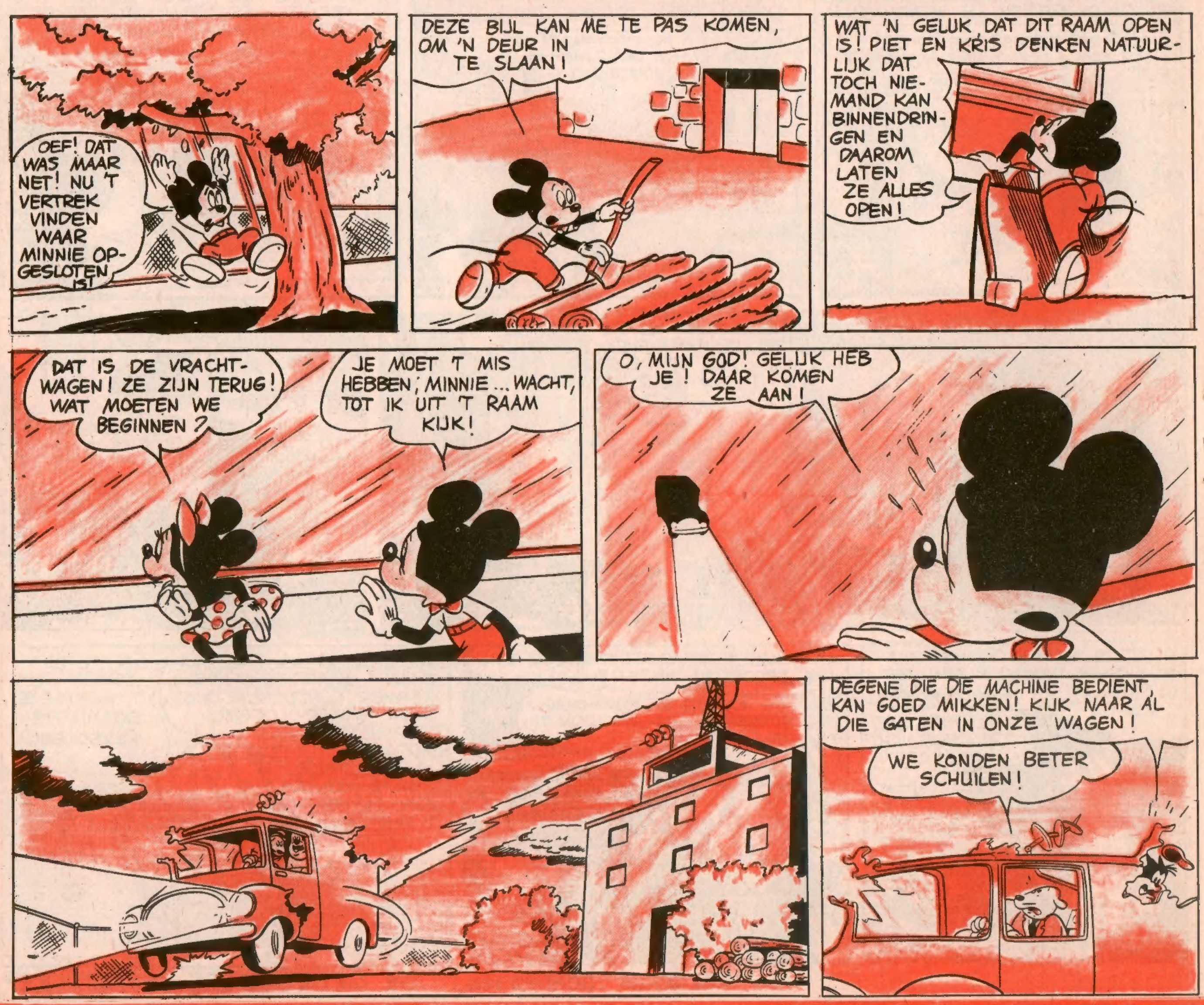

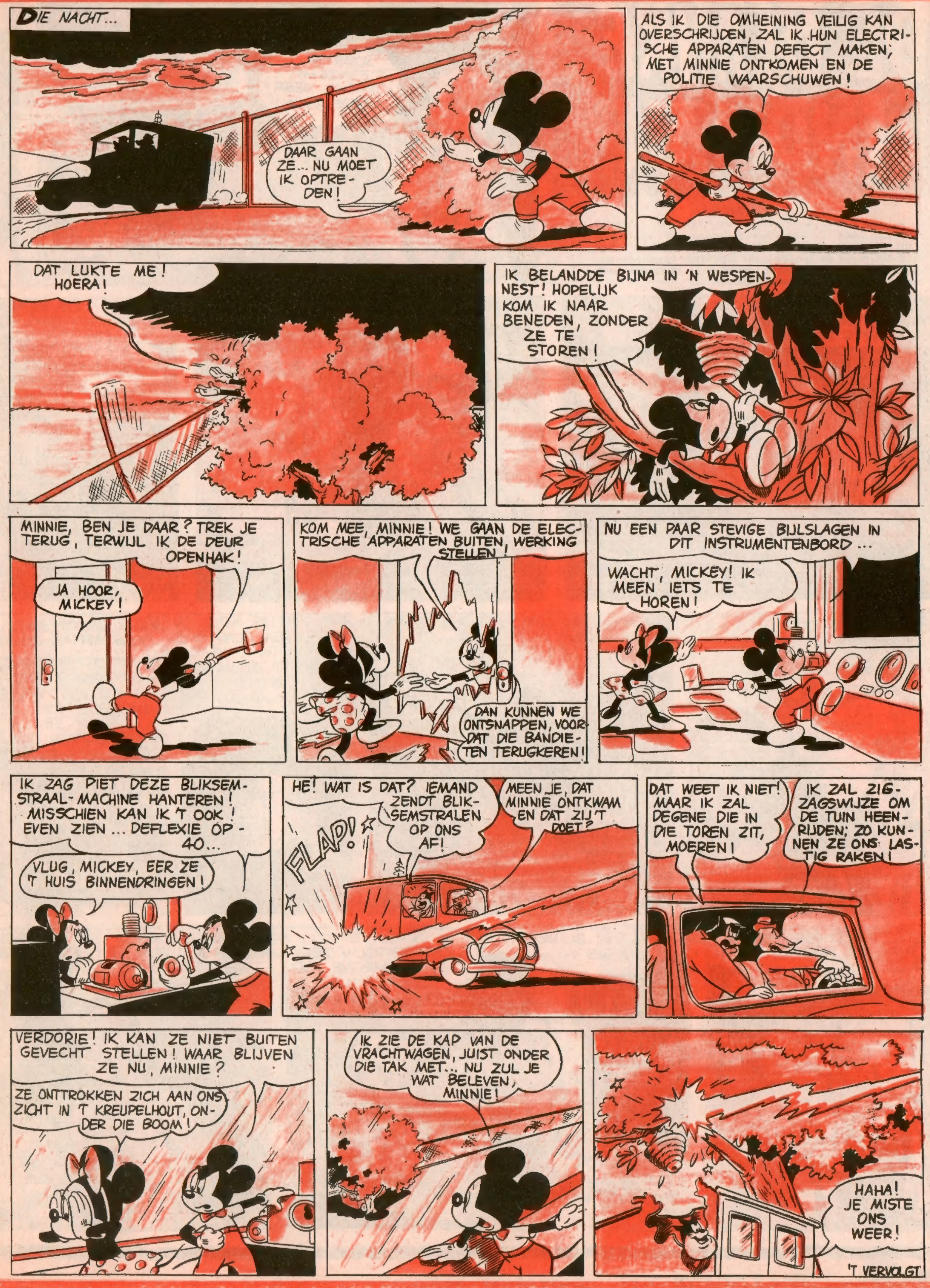

VOLGENDE DONDERDAG : **OVERWONNEN DOOR DE WESPEN**

VOLGENDE DONDERDAG: **EEN KRIJGSZANG**

WATTS WATT IN AZIË

KORTE INHOUD

Generaal Baghar ontketende een opstand in Boukalistan. Twee concurrerende reporters, Watts Watt en Rex Hornfield, worden door twee opstandelingen per jeep naar de eerste linies gevoerd. Eerstgenoemde heeft het bij zijn aankomst echter zo bont gemaakt, dat hij nu streng wordt bewaakt.

Watts Watt zijnerzijds bleef even kijken naar Rasji, die druk bezig was rond een petroleumvuurtje. Daarna maakte hij eveneens aanstalten om een kleine wandeling te maken. Onmiddellijk sprong Kaboel recht, zijn automatisch geweer grijpend, om hem te volgen.

— Laat maar, beste, zei de reporter. Ik heb geen schoothondje nodig als ik ga wandelen!

De andere keek hem glimlachend aan. Maar toen Watts Watt verder stapte volgde hij hem op de voet.

— Verduiveld, riep Watts verontwaardigd uit, die aap bewaakt me!

Hij zocht zenuwachtig zijn zakken af en vond eindelijk zijn Boekalistans woordenboek.

— Wat moet ik zeggen..., dacht hij luidop, in het boekje bladerend; laat eens kijken... « In het restaurant », neen... « Op straat »... ja... « Waar is de Zwaluwenstraat, meneer de agent? »... neen... Ah! hier : « volgen », « niet volgen », « me niet volgen ». Hij richtte zich tot Kaboel : me niet volgen, maya nè raya!

Steeds glimlachend antwoordde Kaboel kortweg :

— Barkah!

— Barkah? herhaalde Watts, het woord opzoekend... Barjah... Barkad... Barkah : niets te doen... Wat? Je gaat me niet vertellen, dat je me de hele tijd zult volgen!

De gelaatsuitdrukking van Watts was zo betekenisvol dat Kaboel de zin begreep, ook al verstond hij geen woord van wat de reporter zei.

— Na! Na! zei hij.

De man van de « Evening Star » stak hoofdschuddend de armen in de lucht :

— Maar, verduivelde ezel, snap je dan niet dat ik niet wil vluchten! Het zegt me bitter weinig de rest van de weg te voet af te leggen!

Ontmoedigd liet hij de armen weer zakken, want zijn bewaker bleef hem onbegrijpend aanstaren, zonder zich ook maar één centimeter te verwijderen.

Het zicht van Rex Hornfield, die fluitend terugkeerde, deed Wawa's woede ten top stijgen :

— En hij? Niet « barkah »? slingerde hij Kaboel in het gelaat. En waarom niet? Waarom ik alleen « barkah »?

— Wat gebeurt er? vroeg Rex, toen hij het groepje vervoegd had.

— Wat er gebeurt? Wel, die kerel hier volgt me als m'n schaduw, gromde Watts. En jou laat hij gaan en lopen zoals je wil.

— Dat is normaal, merkte Rex op, een schaterlach onderdrukkend. Je schreeuwt zo hard, dat hij je voor een belangrijke personaliteit neemt en vreest je te verliezen.

Een roep van Rasji onderbrak de reeks scheldwoorden, die Watts Watt naar het hoofd van zijn landgenoot wilde slingeren. Het middagmaal was klaar en de vier mannen aten stilzwijgend de soep-uit-het-pakte en de beschuiten.

De namiddag stelde de twee Britten op de proef. De jeep kon zich slechts moeizaam een weg banen doorheen het dichte woud. Het gevolgde spoor werd herhaaldelijk onderbroken door tamelijk diepe kloven en hier en daar zelfs door een neergebliksemde boomstam. Dan moest uitgestapt worden en dienden een paar meevervoerde planken schuin tegen de boomstam geplaatst zodat de jeep over de hindernis kon.

Toen de nacht inviel moest nog 120 km afgelegd worden. Rex was de mening toegedaan dat men reeds een flink stuk gevorderd was, maar Wawa dacht er anders over. Hij had nog dezelfde avond Rawaj-Kapoer willen bereiken. Maar ook al drong hij hardnekkig aan, de ondoorgrondelijke Rasji hield voet bij stuk. In die streek reizen bij nacht was een hachelijke onderneming, die weinig of geen kansen op sukses bood.

De soldaten ontstaken een kampvuur midden in een grasveld, dat ze uitgekozen hadden om halt te maken. Eens het avondmaal verorberd — opnieuw beschuiten, ditmaal met wat ingeblikt vlees — gingen de twee Britten evenals Kaboel op de grond liggen, zich in een deken wikkelend, terwijl Rasji naast Watts Watt neerhurkte, het automatisch geweer stevig vasthoudend.

— Zelfs als ik slaap wordt ik bewaakt, grinnikte de reporter, alvorens de deken kwaad over zijn hoofd te trekken.

's Ochtends wekte Kaboel de twee reporters op tamelijk brutale wijze.

— Nu al! zuchtte Rex verbaasd. Het leek wel of ik pas was ingeslapen!

— Ik ben eerst in het midden van de nacht in slaap gevallen, mopperde Watts Watt, en mijn rug doet overal pijn!

Eén half uur later, na een kopje hete tee gedronken te hebben, namen de vier mannen opnieuw plaats in de jeep. De eerste twintig kilometer die volgden werden langzaam maar zonder noemenswaardige voorvallen afgelegd. Toen begon de bestijging van de Maghi-bergen.

— Wanneer we over de top heen zullen zijn, legde Rex uit, dalen we recht naar Rawaj-Kapoer af. De stad ligt in 't diepste van de vallei.

— Ik veronderstel dat we er tegen het middaguur zullen zijn, zei Watts, wiens slecht humeur enigszins geluwd scheen.

— Ja, indien alles goed verloopt. Maar, zo voegde Rex eraan toe, het schijnt dat in de Maghi-bergen nog enkele weerstandsnesten van de aanhangers van de koning schuilen.

— Mij zou het niet hinderen in hun handen te vallen, antwoordde Wawa. Ik heb een hekel aan de volgelingen van Baghar.

— Laat dat in geen geval te duidelijk blijken, merkte Rex verwittigend op. Het ziet er naar uit, dat je al speciaal in 't oog gehouden wordt. De houding van Kaboel spreekt boekdelen...

De jeep stopte echter plotseling en beide mannen vlogen er bijna uit.

— Wat gebeurt er? vroeg Rex aan Rasji.

Zonder de Engelsman een antwoord te geven begon Rasji luidruchtig te praten met zijn landgenoot, wijzende naar een hoop rotsstenen, die op de rechterkant van de weg neergestort leken, een vijftigtal meter vóór de jeep.

— Zo, zo, fluisterde Watts Watt, onze bewaarengels schijnen een hinderlaag te vrezen.

— Pas op! waarschuwde Rex. We worden beschoten!

Een wit wolkje was inderdaad verschenen tussen de rotsen, die Rasji zo 'n vrees schenen in te boezemen, en de droge knal van een geweerschot weerklonk in het gebergte.

('t Vervolgt.) Lionel SAINT-PIERRE.

RODE TUNIEKEN OP WITTE ACHTERGROND

VAN alle politiekorpsen ter wereld is de Canadese Bereden Politie misschien het enigste dat het minst werd gewijzigd. Geen enkel ander korps ter wereld kan er bij worden vergeleken : noch Scotland Yard, noch Interpol, ook al beschikken deze eenheden over alle door de moderne techniek verschafte hulpmiddelen.

De Canadese « Mounty » heeft tot werkterrein de onmetelijke wouden en de rond de Noordpool gelegen uitgestrekte ijsvlakten. Hun tegenstanders zijn niet alleen de misdadigers, doch ook de sneeuw, de blizzard, de wilde dieren, en vaak de teneerdrukkende eenzaamheid.

Van alle Noord-Amerikaanse streken, is het nu juist uitgerekend daar, waar de Bereden Politie waakt, dat de misdadigheid het minst voorkomt. Waaraan moet de doeltreffendheid van de « Mounties » worden toegeschreven? Zonder twijfel aan de kwaliteiten waarvan zij bij het uitoefenen van hun taak getuigen. Hier kunnen wij gerust een tekst uit de bijbel aanhalen : « Velen zijn geroepen, doch weinigen zijn uitverkoren ». De selectie gebeurt inderdaad nauwkeurig en alleen idealisten worden toegelaten. Denk eens aan : een korporaal verdient er niet meer dan 4 dollars daags en meestal moet hij langer dan tien jaren wachten alvorens een derde streep te krijgen!

4.000 agenten voor plusminus 10 miljoen vierkante kilometers.

Met een effectief van ongeveer 4.000 agenten, dat wil zeggen het aantal politie-agenten nodig om over een grote stad toezicht te houden, bewaakt de Canadese Bereden Politie de grenzen en de kusten van hun uitgestrekt land. Niet alleen voert zij alle politie-opdrachten uit, zij fungeert eveneens als geheime dienst. Hoe kan zij dit alles bolwerken? Eenvoudig door van haar leden het uiterste te vergen.

Dààr, waar twee politiemannen volstaan, zal men er nooit ééntje meer sturen. Integendeel, soms wordt er maar één op afgestuurd, maar dan is het een waardevol iemand.

Toen de goudkoorts zowat 40.000 personen naar Alaska lokte, hadden de « Mounties » hun handen vol. In deze massa vond men inderdaad alle soorten mensen: goeden en... minder goeden. Niettemin volstonden enkele voorposten van de Bereden Politie om de orde te handhaven.

De postoverste van Dawson trok op zekere dag door de nauwe Chilkoot bergengte. Hier was reeds menige aanslag gepleegd door een vogelvrijverklaarde die de ganse kuststreek van Alaska onveilig maakte. Niettemin werd de overste niet aangevallen, alhoewel hij alléén reisde en op zijn slede voor 150.000 dollar goudpoeder lag opgestapeld, zijnde de door zijn post geïnde tolrechten.

Na U, heren gangsters.

De « Mounty » zal nooit — of uiterst zelden — het eerst schieten. Trouwens, Indianen en Eskimo's misprijzen eveneens diegene die van zijn vuurwapens gebruik maakt. Korporaal Charlie Hogg, bijvoorbeeld, werd belast een gevaarlijk individu te arresteren. De bandiet bood weerstand. De korporaal slaagde er echter in de schurk

De uniform van de R.C.M.P. is nog steeds dezelfde als in 1873 : verkennershoed, rode tuniek, rijbroek en rijlaarzen. De mensen zijn evenmin veranderd : brede schouders, levendige ogen, en een weergaloze fysieke en morele kracht.

te ontwapenen en roste hem terdege af. Zijn verslag is enig in de annalen van de Bereden Politie :

« Tijdens de arrestatie werden meerdere voorwerpen beschadigd : één deur ingebeukt, een stoel gebroken, de muren van een woonvertrek en mijn tuniek met bloed besmeurd ».

Gaat nu vooral niet geloven dat de **Royal Canadian Mounted Police** een aftandse eenheid is geworden; heden ten dage beschikt zij over motorvoertuigen, meerdere vliegtuigen en verschillende vaartuigen. Doch de « G »-divisie, deze die door de onmetelijke vlakten van het Noord-Westen en van de Yukon trekken, hebben niets aan al deze moderne voertuigen. Noodgedwongen houden zij het nog steeds bij de paarden en de sleden. Elk jaar leggen deze agenten zowat 100.000 km af, zonder rekening te houden met de weersgesteldheid.

Stuward Taylor Wood, chef van de Bereden Politie, durfde het aan, in een bijtende koude van min 30°, met zijn slede van Fort-Yukon, door de Richardson bergketen heen, naar Herschel te reizen. Het meest verwonderd waren diegenen die een weddenschap hadden aangegaan dat de chef nooit ter bestemming zou geraken. En zij waren nochtans ook voor geen kleintje vervaard!

De eenzame postoverste is vaak terzelfder tijd belastingsontvanger, tolbeambte, voorzitter van de rechtbank, postbode, enz. Het gebeurt zelfs dat hij het toezicht over kleine kinderen krijgt, of voor dokter moet spelen!

Aldus hebben de « Mounties » sedert 1873 — toen een afdeling van 300 man in rode tuniek en ruitersbroek, « Bereden Politie van het Noord-Westen » genaamd, Dufferin verliet om de voet van het Rotsgebergte te bereiken, zijn weg afbakenend met posten en fortjes — de meest sensationele heldendaden op hun actief : bij hen vergeleken is het meest exceptionele wezen een gewoon iemand.

DE WAARHEID OMTRENT DE "LIEDJES VAN MOEDER DE GANS"

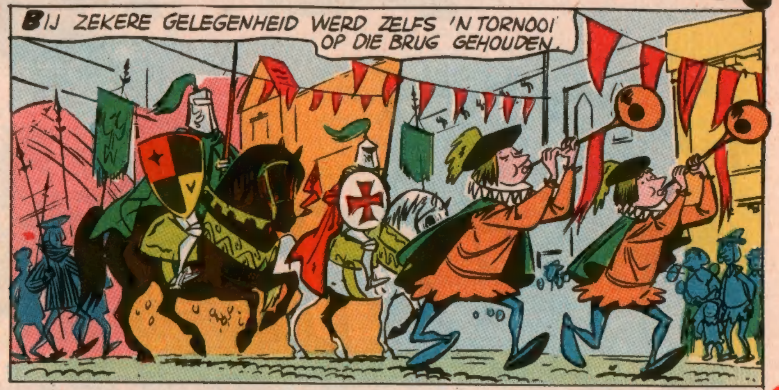

KORTE INHOUD

Liederen onthullen soms door de geschiedschrijvers veronachtzaamde biezonderheden. Na « Willie Winkle », krijgen wij er eentje dat handelt over de « Londense brug ».

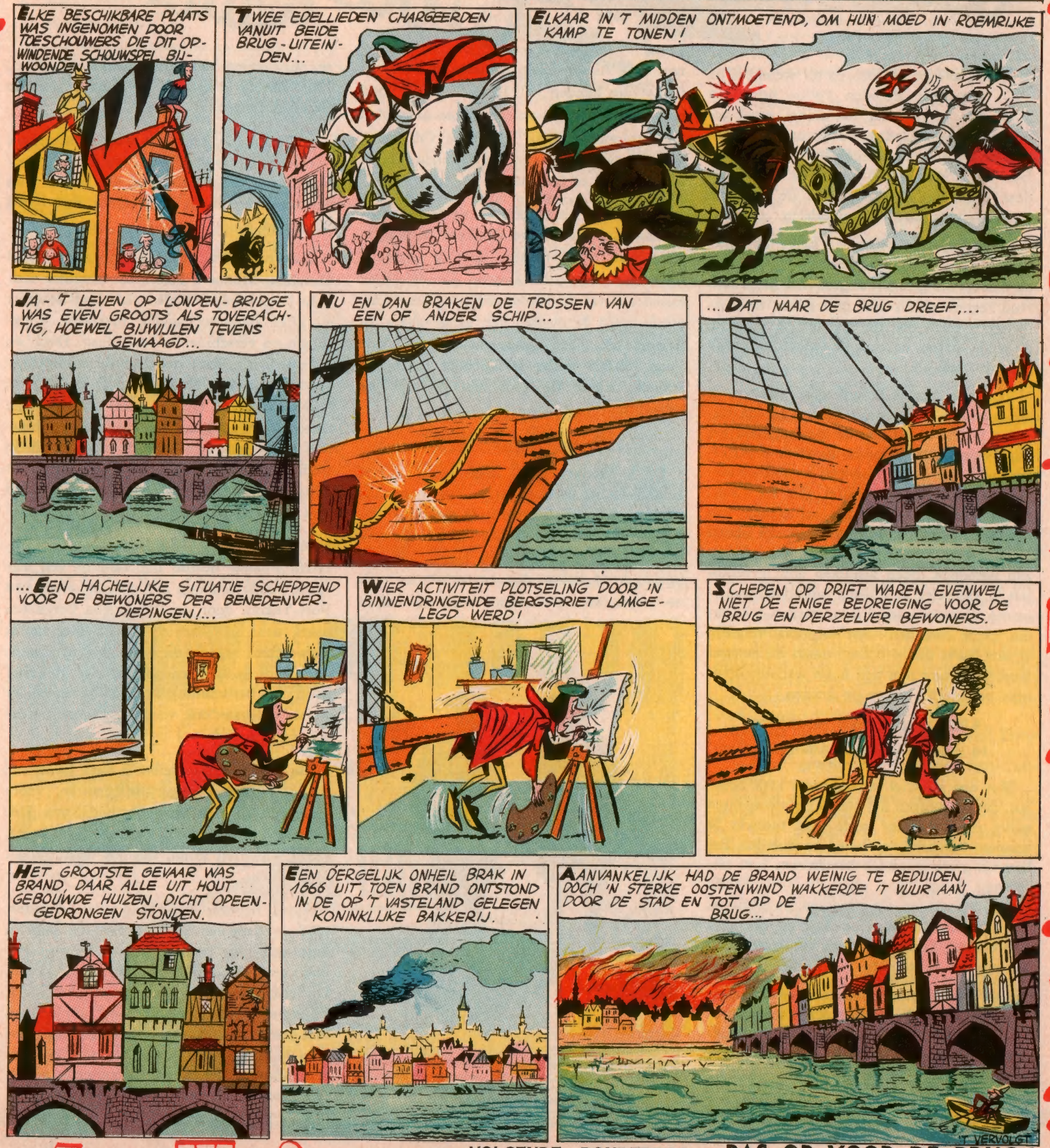

VOLGENDE DONDERDAG : **PAS OP VOOR DE BRUG !**

KIJK, JIMINY! EEN GROOT, OUD, GESTRAND SCHIP!
DAT IS 'N ZEEROVERSSCHIP! KIJK NAAR DE DOODSKOPVLAG!
EEN Z-ZEEROVER? DENK JE, DAT DIE SCHIPBREUKELING 'N ZEESCHUIMER IS?
O, NEEN! DAT IS ZEKER EEN ARME DROMMEL, DOOR DE ZEEROVERS ACHTERGELATEN!
ZIEZO, WE ZIJN ER! IK HAAL DE SLOEP OP 'T DROGE!
WELKOM OP KROKODILLEN-EILAND, MENEER!
HALLO! U BENT ZEKER DE SCHIPBREUKELING?
KAPITEIN HAAK, OM U TE DIENEN!
K-KAPITEIN HAAK, - DE SNODE PIRAAT?
IN EIGEN PERSOON! ZEER GEVLEID, DAT U M'N NAAM HOORDE NOEMEN!
MAAR WAAR IS DE ARME DROMMEL, DIE DAT BRIEFJE SCHREEF?
DAT BEN IK! EN WIE OF WAT BEN JIJ, KLEINE KRIEL?
WAT IK BEN? IK BEN 'N KREKEL, JIMINY GENAAMD! IK BEN HIERHEEN GEKOMEN OM U TE REDDEN, EN NIET OM UITGESCHOLDEN TE WORDEN!
MIJ REDDEN? WAT 'N ONZINNIG IDEE! HAHAHA!
MAAR SCHREEF U NIET, DAT U DRINGEND HULP NODIG HAD?
DAT KLOPT! HULP HEB IK NODIG - IN MIJN EDELSTENEN-MIJN! DEZE KANT UIT, ASTUBLIEFT!
?
?
DAT BRIEFJE WAS DUS BOERENBEDROG! U BENT DUS GEEN SCHIPBREUKELING!
TOCH WEL! MIJN SCHIP VERGING IN EEN STORM!
MIJN LAFFE BEMANNING NAM ALLE REDDINGSBOTEN WEG EN LIET MIJ MET MIJN SCHIP ONDERGAAN! MAAR IK SPOELDE HIER OP DIT EILAND AAN!
IK STUITTE OP DEZE VERLATEN DIAMANTMIJN! DOCH ALS GENTLEMAN KAN IK GEEN HANDENARBEID VERRICHTEN!
IK VREES, DAT U ONS UWE DIAMANTEN WILT LATEN DELVEN?
JA, JUIST! MAAR EERST DIENT 'N ANDER KLEIN PROBLEEM OPGELOST.

ZOALS GE ZIET, WORDT DE MIJN DOOR 'N GROTE, NIJDIGE KROKODIL BEWAAKT!
ALLEREERST IS 'T ZAAK, DAT MONSTER TE SUSSEN!
KUNNEN WE GEEN ROTSBLOK OP HEM LATEN VALLEN?
BAH! ROLSTENEN KETSEN OP Z'N DIKKE HUID AF!
MISSCHIEN KUNNEN WE 'M AFLEIDEN?
HA, JUIST! JE GAF ME ZOJUIST 'N PRACHTDENKBEELD, VRIENDJE!
WAAROM HEB IK M'N GROTE MOND NIET GEHOUDEN?
WE ZULLEN VOOR 'N AFLEIDING ZORGEN! KOM MEE! IK MEENDE 'N HENGELROEDE IN UW BOOT TE ZIEN!
HEIDAAR! LAAT ME LOS!
EEN PAAR MINUTEN LATER...
NU BINDEN WE JE STEVIG VAST, VRIENDJE! 'T WARE ZONDE JE KWIJT TE RAKEN!
!
HEB MAAR GEEN ANGST! ALS JE MEEWERKT, ZAL JE NIETS GESCHIEDEN!
HAHA! HIJ SCHIJNT JE OP PRIJS TE STELLEN!
SNAP!
IK VOEL ME GEENSZINS GEFLATTEERD!
TERWIJL IK 'M HIER HAPPIG MAAK, SLA JE VLUG 'N BRUG MET DAT STUK DRIJFHOUT!
J-JAWEL!
SCHITTEREND! NU VLUG ER OVERHEEN, EER 'T BEEST IETS MERKT!
Oude edelgesteenten-mijn
KRASJ!
SNAP!
SNAP!
VUL SNEL DAT MIJNWAGENTJE!
Oude edelgesteenten-mijn
EVEN LATER...
DAT IS AL WAT IK KON VINDEN!
DAT ZAL TIJD WORDEN! IK BEN 'T WACHTEN MOE!
U BENT MOE?
JE KON BETER TERUGKEREN EN JE VERGEWISSEN, DAT JE GEEN ENKELE EDELSTEEN VERGAT!
EN JIJ GAAT HEM MEEHELPEN!
OEF!

ONS COMPLEET VERHAAL

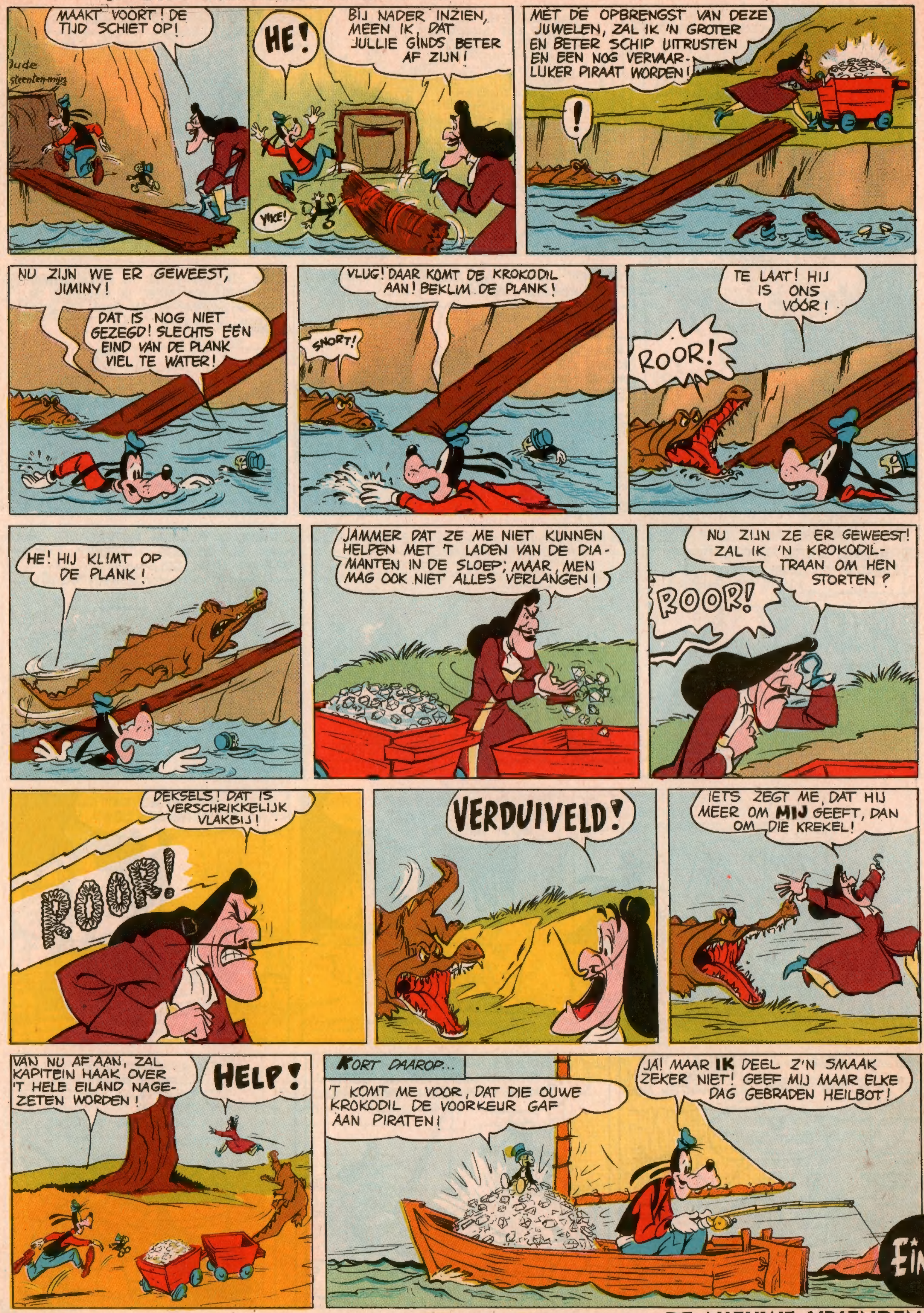

VOLGENDE DONDERDAG ; **DE NIEUWE VRIENDEN**

EEN KORFBAL-WEDSTRIJD

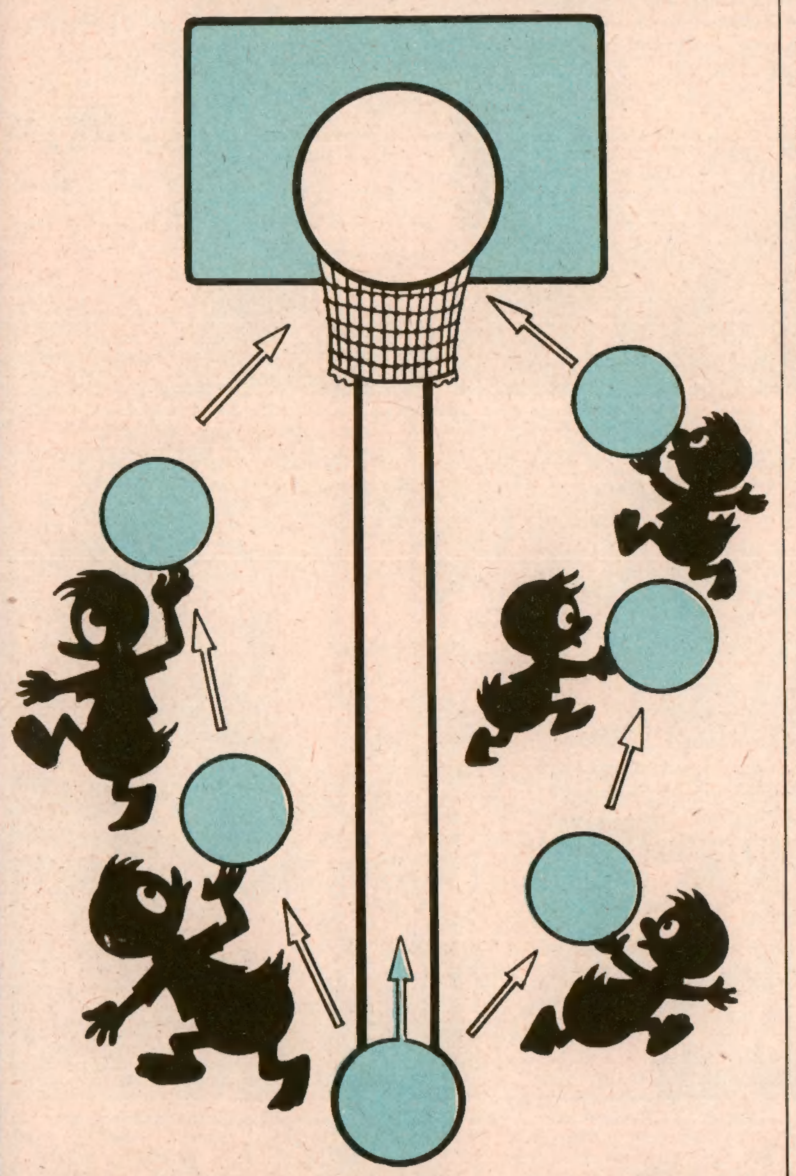

Ziehier een spel dat door twee of meer deelnemers wordt gespeeld. Een kleine knoop kan als speelpenning — die de bal moet voorstellen — worden gebruikt. Elk speelt om de beurt. Door een knip met de vingers tracht elke deelnemer de speelpenning in de korf van zijn tegenstrever te doen terechtkomen. Er zijn drie manieren om zulks te doen :

1) Door de knoop vanuit het middelpunt **met een knipje** in de korf te doen belanden;
2) Door van de twee linkse tussencirkels gebruik te maken;
3) Door van de drie rechtse tussencirkels gebruik te maken.

Let wel op ! Elk knipje telt voor één beurt. Dus na elk knipje is het aan de volgende mededinger om te spelen. Telkens als de knoop in de korf terechtkomt, boekt de mededinger die heeft gespeeld één punt. Doch wanneer de knoop zo juist in de cirkel ligt, dat hij zelfs de boorden ervan niet raakt, boekt hij twee punten.
Wie het eerst twintig punten heeft wint de partij.

LACHEN IS GEZOND

ZO WORDT MEN RIJK

Een jeugdige journalist wordt opgedragen een rijk geworden boer te interviewen.

— Wilt u zo vriendelijk zijn, vroeg onze reporter, onze lezers te vertellen hoe u fortuin maakte ?

— Zeker, antwoordde de landbouwer, doch dat is een lang verhaal, en alvorens te beginnen zal ik eerst de kaars uitblazen.

— O ! onnodig, mijnheer, riep onze reporter uit, ik weet al genoeg !

ZWAAR OP DE MAAG

Een liefdadige oude dame zamelt giften in. Zij laat zich aanbieden bij een professor en zet het doel van haar komst uiteen :

— Wij zamelen giften in om arme hongerige mensen te spijzen, zegt ze. Alles is welkom : oud papier, vodden, postzegels, geld, zilverpapier...

— Maar, antwoordde de geleerde verstrooid, denkt u niet dat dat alles zwaar op de maag zal liggen ?

ONDER STUDENTEN

Twee derdejaarsstudenten ontmoeten elkaar in « 't kot » :

— Zeg 's Bruno, roept Karel, naar ik heb gehoord dorst je naar roem ?

— Nee, vent, weerlegt Bruno, doch mijn dorst is wel beroemd !

Voor U, 10 poppen, het kamertje en salon Alles voor 59 Fr

Zo je wilt, bezit je morgen een kroostrijk gezin samengesteld uit 10 verrukkelijke popjes, meisjes en jongens, met daarbij hun kamers, salon, meubilair, baby-box, schommelpaard, enz., waarin je ze kunt laten spelen, leven en slapen. Alleen of samen met 'n vriendinnetje kan je er iederen dag weer genoegen aan beleven. De poppen zijn gemaakt uit onbreekbaar plastiek, hel gekleurd. Na eerst vader en moeder te hebben geraadpleegd, stuur je vandaag nog volgende BESTELBON op :

Stuur mij de 10 poppen en het meubilair (30 stuks) voor 59 fr OF een ensemble van 10 poppen, slaapkamer, salon en keuken (48 stuks) voor 99 fr plus port. Il betaal aan de postbode.

M. ....

Adres : ....

....

Terug te zenden aan **LARTEX, 496M, Geneefsestraat, Brussel 3. Tel. 15.68.71.**

WAAR OF NIET ?

1. Het **Sint-Elmusvuur** wordt door de boven de broeken dwalende gassen teweeggebracht.
2. **Inkeer** is synoniem van intrek.
3. De **Maranon** is één van de hoofdtakken van de Amazone.
4. Een **klippige zee** is 'n water vol klippen en rotsen.
5. Een **klinkblok** is een blok in de deur waar de deur aan vastzit.
6. **Opruimen** is iemand ophitsen.

Antwoorden : 1. Mis : het is een electrisch verschijnsel dat zich bij dreigend onweer in de vorm van vlammetjes aan de toppen van masten of andere puntige voorwerpen vertoont. - 2. Juist, alhoewel verouderd. - 3. Juist. - 4. Juist. - 5. Mis : het is een blok dat tot onderlegger wordt gebruikt bij het klinken. - 6. Mis : opruimen is opzwieren; ophitsen is opruien.

Dit exemplaar van « Mickey Magazine » is uitsluitend bestemd voor de verkoop tegen de vastgestelde prijs en mag in geen geval aan een leesportefeuille gevoegd worden noch in huur gegeven.

Magisch vierkant

1) Wat werkelijk zo is.
2) Een grote gehoorzaal.
3) De priester draagt het aan 't altaar.
4) Lodewijk De ... Hij was een groot Vlaams staatshuishoudkundige en grondlegger van de economische richting in de Vlaamse Beweging.

Oplossing : 1) WAAR; 2) AULA; 3) ALBE; 4) RAET.

Wat jullie moeten weten

★

is dat het aan de keerzijde van deze bladzijde te vinden bonnetje recht geeft op een premie. Hoezo ? Door het op het luik van jullie lidmaatschapskaart te plakken, en de daarop voorkomende richtlijnen na te leven. Deze kaart is kosteloos verkrijgbaar bij Mickey's Club, Hopstraat 47, Brussel 1.

Prettig ★★ Naamfeest

9 april : **WALDETRUDIS**
10 april : **MACARIUS**
11 april : **LEO**
12 april : **JUSTINUS**
13 april : **HERMENEGILDIS**
14 april : **LIDWINA**
15 april : **JULIUS**

RAADSELS

Mijn eerste is zeer hard.
Mijn tweede verblijft aan zee.
Mijn geheel heet ook wel grint.

Oplossing : KEI - ZAND.

★

Mijn eerste is soms met haar begroeid.
Mijn tweede doet verdriet.
Mijn geheel is een zegen.

Oplossing : KIN - DEREN.

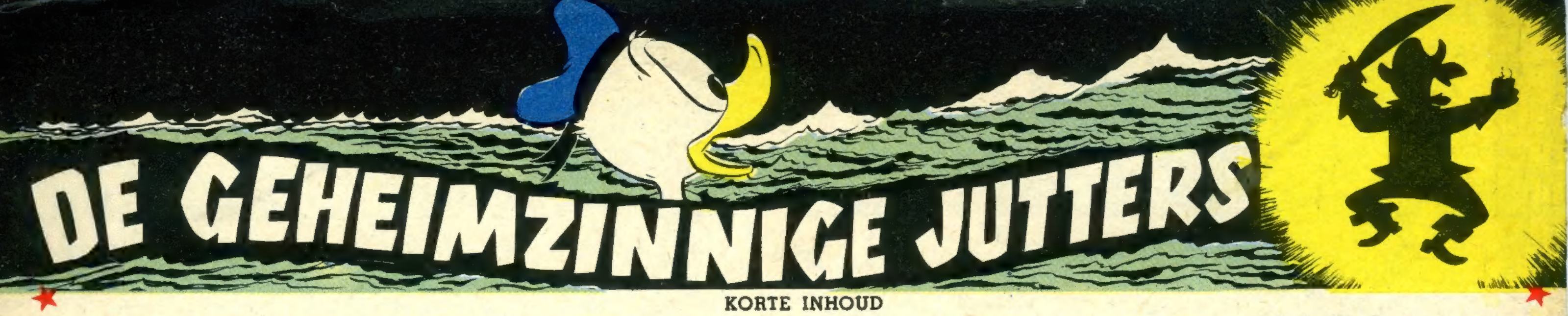

KORTE INHOUD

Oom Jeremias' met goud geladen schepen lijden allen in geheimzinnige omstandigheden in de zeeëngte van Nick de Corsicaan schipbreuk. De ouwe McDuck en Loekie stellen een onderzoek in. Zij zijn de vuurtorenwachter aan 't uithoren.

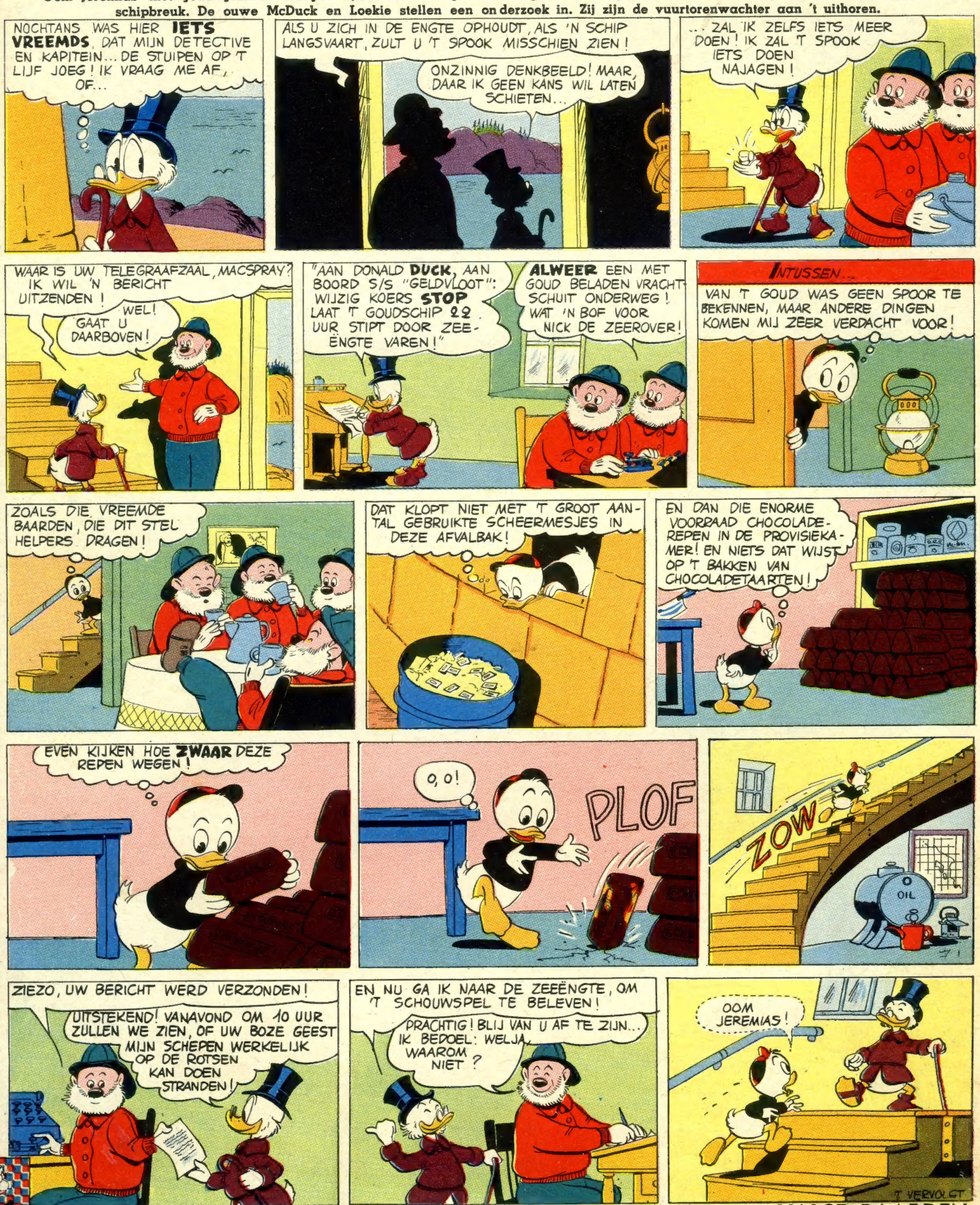

VOLGENDE DONDERDAG: **VALSE BAARDEN**

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.